

- Heiðursmerki skulu vit hava

Hjördis Mortensen, Rúna Hentze og Alvíða Ólavsdóttir eru allar við aftur hesaferð. Kvinnulandsliðið í flogbólti ætla sær longri upp enn triðja plássið frá seinast

Venjarin hjá kvinnulandsliðnum í flogbólti, Niclas Joensen, dylur ikki fyri, at leikararnir á landsliðnum vilja gera alt fyri at betra um triðja plássið frá seinastu oyggjaleikum

SVEINUR TRÓNDARSON

– Hóast tað sjálvandi er trupult at siga frammanundan, so er atlanin greið. Vit fara til Gotlands við tí málsetningi at fáa eitt betri úrslit enn triðja plássið, vit finga seinast.

Óróini eigur venjarin hjá kvinnulandsliðnum í flogbólti, Niclas Joensen.

Óg hóast tað altíð er torført at spáa um framtíðina, so er tað kortini ikki uttan grund, at venjarin er so bjartskygdur.

Føroyska kvinnulandsliðið hevur nevniliga gjørt tað til eina tradítión at fáa heið-

ursmerki á oyggjaleikum.

Seinast endaði liðið á triðja plássi, og tað er hetta sum leikarar og venjari fegin vilja byta um við eitt av »betri slag« so at siga. Um tað so fer at eydnast er tað eingin sum veit, men vit kunnu siga so mikið sum, at leikarar og venjari hava gjørt sitt itarsta fyri at vera so væl fyrri til hesar leikurnar sum gjørligt

Kappingin hörð

Flogbóltkappingin á leikunum hevur altíð verið ógvuliga jøvn og spennandi,

og tekin eru um, at kappingin í ár ikki verður nakað undantak í so máta.

Áland og Saaremaa og Føroyar hava kappast um bestu plássini, men hinar oyggjarnar hava givið teimum skarpan gang.

Nú eru so útlið til at kappingin gerst enn harðari.

Nýggjar oyggjar, sum ikki hava verið við fyrr eru við hesaferð, Cayman Islands er ein teirra, og hóast Niclas Joensen ikki kennir nakað til teirra, so er hann ikki serliga fegin um at hitta tær í innleiðandi umfarinum.

– Tað sigst at tey duga væl at spæla flogbólt á Cayman

Islands, men so mugu vit bara vera so mikið betri fyrireikað til dystin móti teimum, sigur Niclas Joensen, sum leggur afturat, at tað kortini er dysturin móti Álandi, sum í hansara huga heimi hevur meiri at siga.

– Tær kenna vit, og vit vita, at tær eru sterkar. Men tað er okkara lið eisini, og tí skuldi verið møguligt at vunnast á teimum, sigur Niclas bjartskygdur.

Liðið er sera væl fyrri

Føroyska kvinnulandsliðið í flogbólti, sum fer til Gotlands friggjarmorgunin er

sera væl fyrri.

Liðið er sett saman av nøkrum av teimum mest royndu leikarunum, sum spæla her heima, umframt nøkrum leikarum, sum leika í bestu flogbóltseildini í Danmark.

– Leikararnir á okkara liði eru stórir. Miðalhæddin er um 180 sentimetrar og tað kann koma at geva okkum nakrar fyrimunir í spælinum, sigur Niclas Joensen.

– Eitt annað er, at spælararnir, sum eru við nú, hava fleiri royndir enn seinast, og tað hevur eisini ótrúliga nógv at siga tá á stendur, sigur venjarin.

Vant sera nógv

Tað sigur seg sjálvt, at tá farið verður til eina so stóra kapping, so reður um at vera væl fyrireikaður.

Umstøðurnar at spæla á Gotlandi eru øðrvísi enn heima, men tað góðtaka leikararnir. So má bara gerast so mikið meira við venjing í staðin, og tað er júst tað, leikararnir hava gjørt.

– Vit hava vant sera miðvíst. Síðani heimliga kappingin endaði, hava vit brúkt um 120 tímar til venjing, og tað sigur ikki so litið. Einasti trupulleikin er, at tað er torført at fáa venjingardystir um hesa tíðina, tí tað eru fleiri mánaðir síðani hinir flogbóltleikararnir fóru í summarfrí.

– Skulu vit sammata okkum við fótíð, so hevði landsliðið skula til dyst í desember ella januar fyri at vera í somu støðu, sum vit eru í í dag, sigur Niclas, sum tó hevur fingið fleiri dystir kortini.

– Mansunglingalandsliðið

hó hevur spælt nakrar dystir móti okkum, og tí hava vit fingið leikvenjing eisini. Manslandsliðið er sera væl fyrri, og hevur givið okkum góðar arbeiðsumstøður, sigur Niclas Joensen.

Nakrir skaðar

Sum vera man, tá so nógv verður vant, so er vandi fyri skaðum og soleiðis er eisini á kvinnulandsliðnum.

Hjördis Mortensen fekk ein lærskaða tá vant varð seinast, og umframt hana hava bæði Anna Dalsgarð, Rúna Hentze, Juanna Joensen og Gudrid Nolsøe havt skaðar at dragast við.

Men venjarin hevur kortini góðar vónir um at tær allar vera klárar, tá kappingin á Gotlandi fer av bakka-stokki.

– Tað verður arbeiðt av almákt fyri at fáa tær klárar til kappingina, og eg haldi tað gongur fram hjá teimum øllum, sigur hann at enda.

Óg so er bara at vóna, at hann hevur rætt – venjarin hjá flogbóltskvinnunum. Spennandi verður í øllum førum at sigga, um tað enn einaferð skal eydnast kvinnunum at vinna Føroyum eitt oyggjaleikaheiðursmerki.

- Vit fara eftir gullinum

Klæmint Isaksen, sum saman við dananum Jesper Brix hevur staðið fyri venjingini hjá manslandsliðnum sigur at teirra mál er at fáa gull, men av tí at kappingin er ógvuliga hörð hjá monnum, so er ikki vist, at hetta fer at eydnast

SVEINUR TRÓNDARSON

Tá oyggjaleikur vóru seinast eydnaðist ikki hjá manslandsliðnum í flogbólti at koma upp á heiðursmerkjapallin.

Men hetta vil hann fegin hava broytt til hesar leikurnar.

Leikararnir, sum vóru við seinast vóru ungir, og høvdu kanska ikki tær neyðugu royndirnar tá á stóð, og tað er ein veruleiki, at kappingin í mansflogbólti er ógvuliga hörð, at neyðugt er við royndum leikarum.

Tí vónar Klæmint Isaksen, at tað fyrireikingararbeiðið, sum nú er gjørt, er nóg mikið til, at Føroyar aftur fær heiðursmerki á

oyggjaleikum.

– Vit hava vant sera miðvíst í umleið hálvtannað ár, og tað hevur alt verið við hesum oyggjaleikum fyri eyga. Í fjør spældu vit landsdyst móti Íslendingum og vit vóru eisini við í eini kapping í Danmark. Tað gav okkum eina rúgvu at arbeiða víðari við, og tað hava vit gjørt líka síðani, sigur Klæmint Isaksen, sum umframt at vera venjari á landsliðnum saman við dananum Jesper Brix, eisini sjálvur skal spæla við á liðnum.

Klæmint er ein av okkara royndastu leikarum og hevur spælt í bestu donsku deildini í fleiri ár.

Hvørjar vónir hevur hann so til hesa kappingina.

– Málið hjá okkum er at fáa gull, men av tí at kappingin er so ótrúliga hörð í mansflogbólti, so kann tað gerast torført at røkka hesum máli, sigur hann.

Síðani seinast er Rhodos komin við, og hóast hann ikki kennir nakað til flogbólt á Rhodos, so veit hann so mikið sum at grikskur flogbóltur er høgt í metum.

– Men vit vita einki um Rhodos. Teir eru endaðir í okkara bólk, og so taka vit tann dystin við. Eg havi ikki ánið av hvussu teir eru fyrri, men á luttakaralistanum hjá teimum havi eg sæð, at teir hava onkrar rættiliga gamlar leikarar við. Ein er væl omanfyri fjóruti og ein annar er um fjóruti.

Teir ungu skulu bera

Hetta landsliðið, sum fer avstað, er samansett við nøkrum fáum royndum leikarum og nógvum ungum eldhugaðum leikarum. Metir Klæmint, at teir ungu fara at klára trýstið?

– Tað verður spennandi at sigga. Eg vænti mær nógv av Sigmundi av Teigum til dómis. Hann er ein stak góður leikari, og hevur í landskappingini vist, at dugur er í honum. Tað er eisini góð framtíð í Rúna Weihe, men eg haldi tað er skeiðt at leggja ov nógv á hansara herðar enn. Hinvegin eru eisini aðrir. Bárður er ein. Poul Gudmundsson er ein annar, og Heini Weihe uppaftur annar. Men

hesir skulu hava góða hjálp frá »okkum gomlu« skulu teir megnað at bera liðið, og tað hjálp eru vit fúsir at veita teimum, sigur Klæmint Isaksen

Stak góðan venjara

Sum sagt, so er Klæmint ikki einsamallur venjari.

Afturat sær hevur hann Jesper Brix, og í grundini verður tað hann sum skal standa fyri liðnum meðan leikurnir eru.

– Jesper er ein einastandandi góður venjari. Hann dugir sera væl at leggja venjingina til rættis, og eg haldi, at vit hava fingið nógv av skafti, sigur Klæmint Isaksen, sum leggur afturat, at Jesper umframt at vera

góður venjari er ein framúr góður »coach«.

– Taktiskt er hann sera skilagóður, og tað kann gott fara at vera okkum ein góður fyrimunur, sigur Klæmint Isaksen.

Onkrir smáskaðar

Eins og hjá kvinnunum er manslandsliðið merkt av, at kappingarárið hevur verið drúgt.

– Onkrir leikarar hava smáskaðar, men tað sær ikki út til at vera nakað, sum fer at nerva endaligu fyrireikingarnar, nú gjørt verður klárt at fara í flogfar- ið við kós móti Gotlandi, sigur Klæmint Isaksen.